

[Arbejdsministeren]

Og dér føler jeg at det ville være meget uheldigt, hvis denne forstærkede konkurrence eksempelvis blev på, hvilke lande der var mindst omhyggelige med deres arbejdsmiljø. Også ud fra den synsvinkel er jeg af den opfattelse, at det er vigtigt, at vi beskæftiger os med arbejdsmiljø i EF.

Med hensyn til den dagsorden, som SF, regeringspartierne og Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti har foreslået, skal jeg give udtryk for, at jeg opfatter den som en god dagsorden, som fokuserer på to centrale problemer.

For det første: Hvem gør hvad i arbejdsmiljøindsatsen? Hvordan skal arbejdsfordelingen fremover være imellem de forskellige aktører på arbejdsmiljøområdet – bedriftssundhedstjeneste, branchesikkerhedsråd og sikkerhedsorganisationer? Man kunne måske også have taget andet med. Det er en debat, der har været efterlyst flere gange her i folketingsalen, og som jeg glæder mig til at komme med mit udspil til, som vi så kan tage stilling til og diskutere her i folketingsalen med henblik på yderligere initiativer.

Det andet berører et desværre meget aktuelt problem, nemlig de helbredsskader, som vi ubestrideligt er klar over ofte rammer mennesker, som har et ensidigt og monotont arbejde. Vi har en betydelig viden om, at der er problemer. På den anden side er vi også klar over, at det er meget, meget vanskeligt at lave regler for dette område. Her skal vi have parterne med på banen, og det, Folketinget nu gør, er klart og tydeligt at sige ikke kun til regeringen, men til arbejdsmarkedets parter, at nu er tålmodigheden ved at nå bristepunktet, nu skal der ske noget, og nu må parterne på arbejdsmarkedet for alvor tage fat på denne – skal jeg erkende – svære, men altså også meget vigtige opgave.

Endelig skal vi jo ikke glemme, at det er vores fælles forpligtigelse at udnytte det europæiske arbejdsmiljøår til at skabe opmærksomhed om arbejdsmiljøproblemer, skabe opmærksomhed om, hvordan vi alle hver på vores plads kan gøre en indsats for et bedre arbejdsmiljø. Og selv om der har været lidt stridigheder undervejs her i løbet af debatten – jeg har endnu ikke opdaget dybsindigheden i alle disse stridigheder – så betragter jeg det alt i alt på den måde, at vi alligevel trods alt er enige om at gøre en fælles indsats for at få et positivt udbytte af det europæiske arbejdsmiljøår.

Jytte Andersen (S):

Jeg skal her i anden omgang tilkendegive Socialdemokratiets holdning til den dagsorden, som hr. Tommy Dinesen har foreslået sammen med regeringspartierne og Det Radikale Venstre.

Vi synes – og det er jo fremgået af debatten i formiddags – at det er en aldeles overflødig dagsorden, det er en ligegyldig dagsorden, det er en dagsorden, der ikke er forpligtende til handling på nogen som helst måde.

Der er instrumenter i den nugældende arbejdsmiljølov, som giver ministeren beføjelser, ja faktisk forpligtelse til at gøre noget på de områder, som vi tydeligvis alle sammen er optaget af. Det er alene et spørgsmål om, at ministeren løber lidt stærkere. Vi vil naturligvis ikke, når der i arbejdsmiljøloven eksisterer instrumenter til den handling, vi gerne vil, forhindre arbejdsministeren i at bruge sine instrumenter ved at stemme imod dagsordenen. Det vil vi naturligvis ikke forhindre, og det ville vi jo komme til at tilkendegive, hvis vi stemte imod en aldeles overflødig dagsorden. Så vi vil undlade at stemme til den dagsorden.

Der har været tale om, at denne debat skulle koncentrere sig om det, der skete i EF. Vi har altså den opfattelse i Socialdemokratiet, at det er kolossalt vigtigt, at vi både interesserer os for vores eget miljøudviklingsarbejde og vores internationale arbejde. Ja, vi har faktisk den opfattelse, at de to ting ikke er modsætningsfyldte, men faktisk hænger sammen. Vi tror på, at hvis vi i Danmark kunne feje for egen dør, ville vi absolut stå stærkere i miljøarbejdet, når vi skal ud og prøve at overbevise de andre EF-lande om, at de skal gøre det på en anden måde, end de gør i øjeblikket. Derfor har vi valgt den konkrete form i vores dagsorden. Vi har valgt at sige, at der er nogle områder, der skal accelereres på, og jeg vil godt nævne nogle af punkterne.

Vi synes – og det er også vores indtryk, at parterne på det offentlige arbejdsmarked har givet udtryk for det samme – at det er vigtigt at få sat gang i og accelereret arbejdet i den offentlige sektor. Der er faktisk mere end 100.000 offentligt ansatte, der ikke er omfattet af bedriftssundhedstjenester, og som arbejder i arbejdsfunktioner, som er kolossalt belastende.

Vi mener heller ikke, det er overflødigt at signalere, at de små og mellemstore virksom-